

POM

PIET PIENTER EN BERT BIBBER

INTEGRAAL 11

MĀISUOKĀ

Bronnen voor dossier:

Bex, Jan: 'Legendarische Pom, tekenaar van Piet Pienter en Bert Bibber, wordt maandag 90 jaar'.
In: *Het Belang van Limburg*, 14 november 2009.

Bex, Jan: 'Het moest altijd beter. Pom, geestelijke vader van Bert Bibber en Piet Pienter, wordt 90'.
In: *Gazet van Antwerpen*, 14 en 15 november 2009.

Bulté, Annemie: '60 jaar Piet Pienter en Bert Bibber. Pom (91), de oudste striptekenaar van Vlaanderen'.
In: *Humo*, 4 januari 2011.

De Smet, Tom: 'De comeback die niemand zag komen!'
In: *Het Nieuwsblad*, 25 juni 2022.

De Weyer, Geert: "'Ik leef tegen mijn goesting.'" Vlaanderens oudste tekenaar Pom (91) over zestig jaar "Piet Pienter en Bert Bibber". In: *De Morgen*, 8 januari 2011.

Ernalsteen, Edgar: 'Het buitenbeentje van de Vlaamse stripwereld jarig – Pom 70 jaar'.
In: *Gazet van Antwerpen*, 16 november 1989.

JVB: 'Vijfenzeventigjarige Pom: Nieuw album is af in de lente'.
In: *Gazet van Antwerpen*, 10 december 1994.

(red.) 'Susan gaat bij de politie'.
In: *Gazet van Antwerpen*, 6 mei 1995.

Smet, Jan en Horsten, Toon: *Vlaamse reuzen*, Uitgeverij Vrijdag, Antwerpen, 2014.

Vets, Tom: "'Een standbeeld? Dan kom ik uit mijn graf!'" Tekenaar Pom (91) staat stil bij zestigste verjaardag Piet Pienter en Bert Bibber'. In: *Gazet van Antwerpen*, 5 januari 2011.

© 2022 Matsuoka/Standaard Uitgeverij
Franklin Rooseveltplaats 12, 2060 Antwerpen

Lay-out: Leuk Ontwerp!

Voor meer info:
www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing
zijn uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

D/2022/0034/127 (regulier)
ISBN 978 90 02 27102 1

D/2022/0034/173 (luxe)
ISBN 978 99 03 25348 5

‘De eer, daarom is het te doen.’

Poms oeuvre is beperkt tot vijfenveertig officiële albums. De auteur wou geen toegevingen doen qua taalgebruik of inkleuring van zijn strips. Hij gaf zelden interviews en deed geen signeersessies. Zijn laatste album dateert van 1995 en Pom is ondertussen meer dan acht jaar geleden overleden. En toch komt elk nieuw deel van de Piet Pienter en Bert Bibber-integrale binnen in de top 3 van de bestverkochte boeken in Vlaanderen.* Wat maakt Poms werk dan zo onsterfelijk?

Fotopapier

Toen Pom in 1995, naar aanleiding van de voorpublicatie van *Susan bij de Knobelgilde*, een paar korte interviews in *Gazet van Antwerpen* gaf, klomk hij nog positief: ‘Ik ben geweldig tevreden dat ik er weer ben met een nieuw verhaal. Met pensioen gaan is aan mij niet besteed. Als ik niet meer kon tekenen, zou ik niet weten wat anders gedaan.’ Eind 1994 had hij al in dezelfde krant te kennen gegeven dat ‘hij niets liever doet dan tekenen en dat hij zal blijven tekenen tot aan zijn begrafenis’.

Maar zeventien jaar later, toen hij als eenennegentigjarige naar aanleiding van zestig jaar Piet Pienter en Bert Bibber zijn laatste interviews gaf, was er in de tussentijd geen nieuw album meer verschenen. Dat had gewoon een praktische reden vertelde hij aan journalist Geert De Weyer van *De Morgen*. Hij kreeg zijn tekenpapier van zijn schoonbroer die directeur was bij het bedrijf Gevaert, toen nog gespecialiseerd in alles wat met fotografie te maken had. ‘Hij gaf me fotopapier zonder gevoelige laag, want anders zou het zwart worden. Toen dat papier op was, was mijn goesting over. Op ander papier kon ik niet langer tekenen. Bovendien moest ik er wel mee ophouden. Ik was vierenzeventig. Ik zou in herhaling vallen. Ik had lang genoeg getekend.’

Geen tekenpapier meer in voorraad, dus geen nieuwe stripverhalen meer. Je moet een figuur

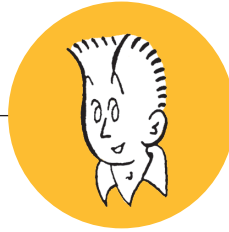
Pom, zoals steeds met pijp en witte stofjas.

zoals Pom zijn om zo je carrière te stoppen. Of althans die reden naar voren te schuiven, want de te grote druk om elke keer opnieuw een origineel verhaal te verzinnen zal waarschijnlijk de echte oorzaak geweest zijn.

Maar had de man die van de slogan ‘ik haat tekenen, maar ik kan niet zonder’ zijn adagium had gemaakt, nog wel plezier beleefd aan het werk dat hij vijfenveertig jaar lang had beoefend? Was de auteur die alles en iedereen, zichzelf inclusief, vakkundig de grond in kon boren, nog wel gevoelig voor lovende kritiek?

Dat succes soms kwantitatief kan zijn, wist ook Pom. In 2011 stelde hij tegen Tom Vets in *Gazet van Antwerpen*: ‘Op succes had ik niet gerekend. Maar bij het verschijnen van het derde boek

*Cijfers meegedeeld door het marktonderzoeksinstituut GfK, dat de officiële kassaverkoop registreert.

kreeg ik een briefje van de uitgeverij dat de eerste druk meteen uitverkocht was. Toen dacht ik dat ik dé man was. Zo fier was ik.'

Maar eerder had hij aan *Gazet van Antwerpen*-journalist Edgar Ernasteen, op het einde van hun interview in 1989, een voor hem nog belangrijker vorm van appreciatie onthuld: 'Ondanks elke afwijzing is zelfs Pom gevoelig voor lof en waardering. Want bij het afscheid nemen, na die enkele mooie uren ten Huize Pom, vertrouwde hij ons toe: "Acteur-regisseur Paul Cammermans heeft ooit gezegd: 'De figuren van Pom zijn de enige waarin men mensen herkent.' Wel, geloof me, dat is het mooiste compliment dat ooit over mijn werk gemaakt werd.'"

De fifties

En zo raakt Pom meteen de kern van het huidige succes van de serie aan. Zijn personages zijn nu nog altijd herkenbaar, en dus eeuwig, in de manier waarop ze op situaties reageren. En dat ondanks het fifties-sfeertje dat in de strips aanwezig is en dat volgens voormalig VTM-journalist en strippenkenner Patrick Van Gompel de hernieuwde populariteit verklaart: 'Nostalgie. En dat gevoel wordt nog versterkt door het feit dat de reeks eigenlijk al ouderwets was bij verschijning. De reeks is begonnen in de jaren 50, maar ook de latere verhalen bleven in die sfeer hangen.'

Rijkswachters
met een hoge
kepie.

Overigens had collega-stripauteur Merho Pom daar eens op gewezen: 'Hij bleef in de jaren 50 hangen. In de jaren 70 tekende hij nog altijd auto's uit de jaren 50. Ik heb hem ooit gevraagd: "Ge tekent nog altijd van die rijkswachters met een hoge kepie? Dat dragen ze al jaren niet meer." "Maar ik vind dat veel toffer", antwoordde hij dan. Op zeker ogenblik verlies je dan de connectie met een jong publiek. Die kunnen dat niet meer plaatsen.'

De fifties-setting die tijdens zijn carrière in het nadeel speelde, zorgt nu dus voor nostalgie. Maar er is meer dan nostalgie. Journalist Jan Bex, die Pom nog geïnterviewd heeft, vat het zo samen: 'Hij was een schrijver van heel goeie dialogen, had een goed gevoel voor humor dat me nog altijd doet lachen.'

En collega-stripauteur Luc Cromheecke verwoordde het als volgt: 'Als ik aan Poms verhalen denk, word ik altijd vrolijk. Hij zal het misschien nooit zelf hebben toegegeven, maar je merkt dat de verhalen met enorm veel plezier zijn gemaakt. Het lijkt me een fascinerend figuur geweest te zijn. Een maffe combinatie van burgerlijkheid en (mild) anarchisme. Misschien wel de mafste tekenaar van die periode. Het houderige van zijn tekeningen paste er wonderwel goed bij. Ik vond het altijd wel spannende en grappige verhalen. Sommige albums doen denken aan de Robbedoes en Kwabbernoot-verhalen van Franquin. Ik denk

Pomiaanse humor, een beetje cynisch tot zelfs sarcastisch.

qua verhalen dat Pom daar zeker zijn mosterd is gaan halen. Zelfs met de ietwat houterige stijl van Pom werken de verhalen goed. Onlangs las ik een stuk Piet Pienter en Bert Bibber uit die integrale versie, en ik was weer helemaal mee, in die grappige, onnozele wereld van Pom.'

Over de Pomiaanse humor – droog, cynisch, tot zelfs sarcastisch – die mee voor het blijvende succes zorgt, hebben we het al gehad (zie Integrale 8 – Boycot. Koninginnesoep met echte stukjes koningin).

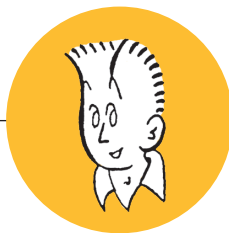
Verder zijn de verhalen heel puur, met een duidelijke plotlijn, zonder veel poespas. En dat maakt dat ook Beo Hanssen van de Antwerpse stripspecialzaak Beo vaststelt: 'Onze jongere klanten kennen Piet Pienter en Bert Bibber niet, maar als we hen aanraden om de reeks eens een kans te geven, zijn ze vaak vertrokken. Blijkbaar hebben die verhalen toch iets tijdloos.'

Uitgeverijen

Herkenbare personages, onverslijtbare humor, pure verhaallijnen, het lijken gouden tickets voor succes. Hadden Piet Pienter en Bert Bibber niet eerder de status kunnen krijgen die Suske en Wiske, Nero en Jommeke wel hadden?

Merho zoekt eerder een praktische verklaring: 'Pom heeft een hele tijd afgegeven op zijn uitgeverij, De Vlijt. Dat is niets nieuws, ik ken veel auteurs die afgeven op hun uitgever. Maar hij zat natuurlijk met eenzelfde probleem dat ik ook had bij *Het Laatste Nieuws*. Zowel De Vlijt als Hoste waren krantenuitgeverijen. Stripalbums uitgeven namen ze erbij, maar dat was niet hun corebusiness, dat was leuk meegenomen. Poms albums werden verdeeld in de provincie Antwerpen, waar de krant verscheen, en in de zomermaanden ook aan de Kust, vooral dan Blankenberge, waar de Antwerpenaren kwamen, maar het bleef een Antwerps gegeven. In zijn plaats zou ik naar een andere uitgever gezocht hebben. Maak een overeenkomst met de krant dat ze de strips publiceren en zoek een uitgeverij die gespecialiseerd is in strips en die de albums breed, over heel Vlaanderen, kan verspreiden. Maar dat deed Pom niet. Hij zat wel te kankeren, maar het heft in eigen handen nemen en iets ondernemen, deed hij niet.'

En er speelden nog andere zaken mee, zo had ook Merho opgemerkt: 'Pom was niet de grootste tekenaar, maar dat was Vandersteen ook niet. Pom was een heel goede verteller die zijn publiek wist te raken. Hij is nu wat weggezet als een fenomeen, en daar zijn wat factoren voor. Zoals ik al zei, hij had moeten uitbreken naar een andere uitgeverij en hij had moeten meegaan met zijn

tijd. Ook zijn aversie tegen kleuralbums had hij moeten overwinnen. En hij zou zijn taal moeten aangepast hebben, want nu is dat een soort gekuist Antwerps. Ze hebben Vandersteen ooit verweten dat hij overging naar de je en de jij, maar daar heeft hij toch de Nederlandse markt mee veroverd, een markt die dubbel zo groot was als de markt hier.'

Einzelgänger

Over zijn plaats in de Vlaamse stripgeschiedenis is stripanalist en journalist Geert De Weyer duidelijk: 'De Vlaamse stripscène was een vaak enggeestige scène die bepaald werd door enkele spelers die elkaar de hand boven het hoofd hielden. Sleen en Leemans, en in mindere mate Vandersteen, domineerden die scène direct of indirect. Ze hielden sommige auteurs op afstand. De manier waarop sommigen onder hen bijvoorbeeld met Jef Nys omgingen, door hem enerzijds te negeren of anderzijds af te doen als 'maar' een tekenaar van kinderstrips, irriteerde me vaak. Dat wist Jef ook wel, maar hij hield zich erbuiten. Heel lang was er in het wereldje ook sprake van de Grote Drie: Vandersteen, Sleen, Bob De Moor... Toen ik

daar in *De Morgen* eerst Nys aan toevoegde en ook jaren nadien nog over de Grote Vier bleef spreken, en daarna ook nog eens Morris aan dat lijstje toevoegde, gedroegen sommigen zich als door een wesp gestoken. Zelig vond en vind ik dat. Nu, terwijl Nys de rug werd toegekeerd en zelf geen moeite deed om daar tegenin te gaan, kan je wel zeggen dat het Pom zijn eigen schuld was dat hij uit die kliek werd gehouden. Pom wilde gewoonweg geen toenadering. Hij wilde zijn gang gaan. Dat hij een einzelgänger was, zei hij alsmat. Hij wilde het op zijn manier doen, zag geen reden om te gaan socializen uit opportunisme, iets wat hij trouwens Merho verweet. Maar wat mij betreft was Pom een grote. Hij heeft zichzelf tegengehouden, en daarmee zijn strips. Ik spreek nog niet officieel over de Grote Zes, maar telkens als iemand spreekt over de grote Vlaamse stripauteurs – of er dat nu 3, 4 of 5 zijn – flitst Pom door mijn hoofd. De geschiedenis zal het leren. Maar Piet Pienter en Bert Bibber zijn duidelijk nog niet afgeschreven, zoveel is zeker.'

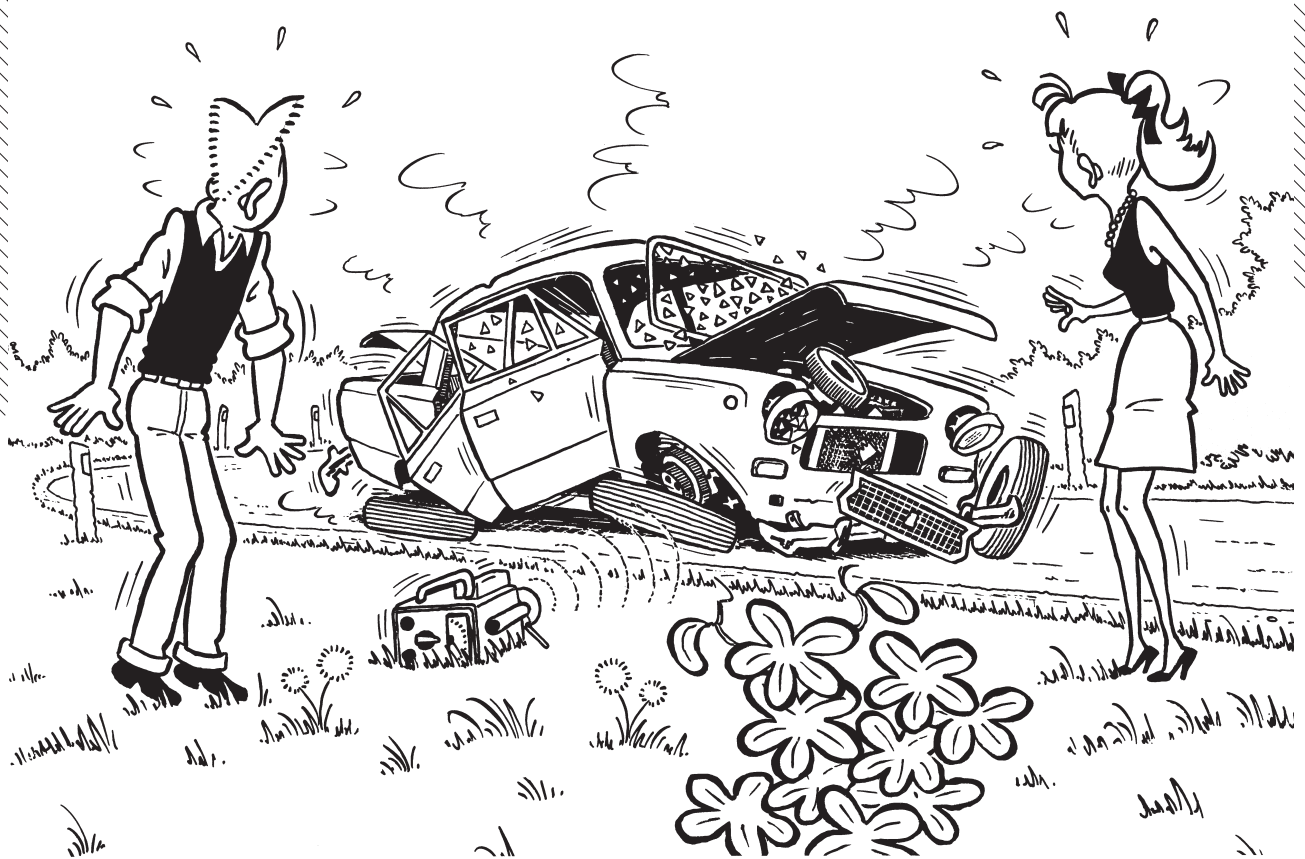

Poms zo onvergetelijke reclameboodschappen

- Koffie TROOST met chlorophylle (3) • Nonkel DOLF drinkt koffie DE WOLF (10) • BOYCO KONINGINNESOEP met stukjes koningin (10) • Parelwitte tanden met VIM (13) • Drink 'Piet Boef'! Dat is bier! (14) • Oma wast beter! (14) • Kook op GAS! Goedkoper!/Levensmoe? Doe het met gas! Goedkoper! (24) • Verzekeringsmaatschappij "ZWENDELAAR" brand – ongevallen enz. (25) • Nieuw! Heerlijk! ROLMOPS in chocoladesaus (27) • Heerlijk bruin door OXA met vleesextract (29) • U schuift beter uit op een Quichita Schil! (29) • "BOAAH" de enige tandpasta met KNOFLOOK! Voor een "aparte" adem (30) • Margarine "DORA" met Castorolie (31) • Kom niet te laat! TIKTAK het enige uurwerk dat steeds voorloopt! (31) • "Ultra-soft" Zo zacht! Ultra-soft plus! Nog beter! Ultra-soft 2000. Het papier dat z'n tijd vér vooruit is! Ook Rik Van Steenlooy verkiest ULTRA-SOFT. Ultra-soft! Nog zachter! (33) • Lees "KRACK" met TV-programma van vorige week (37) • KATTEKIT met muisjes! (37) • KAAL? Koop een hoed! (37) • LEVERTRAAN de edele smaak van toen (40) • Frisse adem met WC-EEND (45)

(Noot: het cijfer achter de slogan verwijst naar het albumnummer – soms veranderde Pom een letter of een paar letters in een bestaand merk – Boyco/Royco, Piet Boef/Piedboeuf, Oma/Omo, Oxa/Oxo, Quichita/Chiquita, Dora/Mona, Krack/Knack, Kattekit/Kittekat – om het komisch effect te bereiken.)

DE SUPERSONISCHE SCHOKGOLF- OSCILLATOR

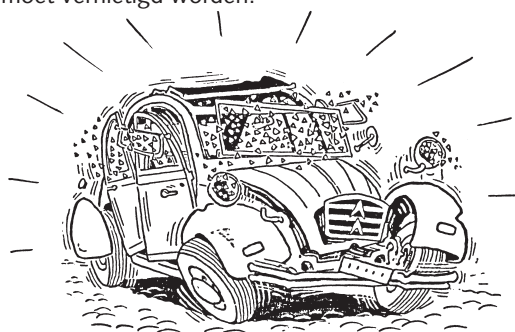
De Supersonische Schokgolf-Oscillator

Wat is het fijn een genie te zijn!

Zit je bijvoorbeeld met een vervelende klus, zoals een omheiningsmuur afbreken, dan vind je toch gewoon een toestel uit dat als boter doorheen muren snijdt. Die uitvinding, namelijk de 'schokgolf-oscillator', staat op naam van professor Warwinkel, notoir drinker en collega van professor Kumulus.

De uitvindingen van professor Warwinkel hebben echter steeds een dubbel effect, ze kunnen immers ook als destructief wapen gebruikt worden. Dus in de verkeerde handen kan zo'n uitvinding zeer gevaarlijk worden... Maar ook zorgen voor de nodige avonturen, natuurlijk! En zo moeten onze helden eens te meer het nodige onheil zien te voorkomen, want de uitvinding wordt natuurlijk gestolen en de professor ontvoerd.

Het komt goed. Tot professor Warwinkel de W.P.K. bedenkt, een uitvinding die voor een hele omwenteling zal zorgen. Professor Kumulus is drastisch. Dit toestel moet vernietigd worden.

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen
16 december 1988 tot en met 31 maart 1989

Eerste album-uitgave
uitgeverij De Vlijt
1989

Heruitgave
Standaard Uitgeverij
2000

PIET PIENTER EN BERT BIBBER...

PROFESSOR KUMULUS EN SUSAN...

KOLLEGA WARWINKEL...

EN... MADAM KLAKSON

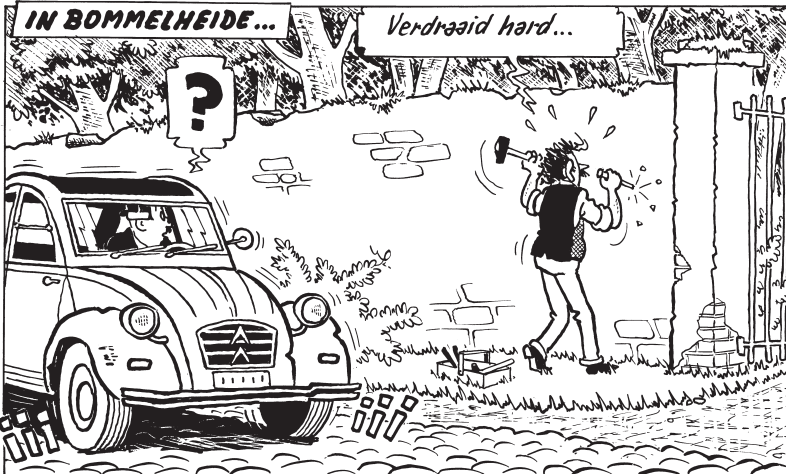

...UITERAARD MOGEN OOK "DE SLECHTEN" NIET ONTBREKEN..... IN...

DE SUPERSONISCHE SCHOKGOLF-OSCILLATOR

IN BOMMELHEIDE...

Verdraaid hard...

Bonzoer Warwinkel! Muur afbreken?... Ha burgemeester!

Welnee... ik wil hier'n poortje!... Dan kan het grote hek dicht!... Want ik...

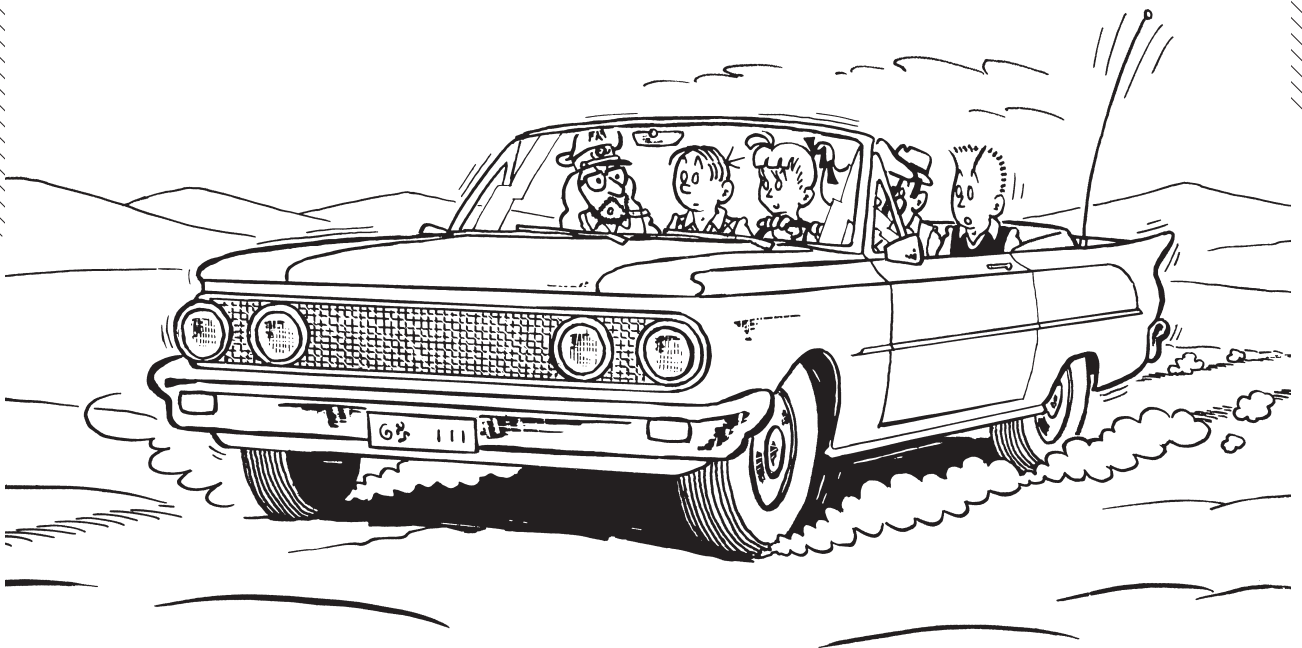
...hou niet van opdringerige, lastige bezoekers...
Juist!

Holala!...

INTERMEZZO IN HAMAJ'OEWAIT

Intermezzo in Hamaj'Oewait

Dr. Pluyzer, oud-collega van professor Kumulus, wordt voor de ogen van Piet, Bert en Susan ontvoerd. Wanneer even later ook Kumulus zelf, duidelijk gedrogeerd, op een vrachtschip wordt gezet, besluiten Piet en Bert af te reizen naar de bestemming van het schip: Hamaj'Oewait (amai hoe ver). Al snel wordt duidelijk dat de kidnappings gebeurden in opdracht van de Tuftuf-Oil-Co, een oliemaatschappij. In Hamaj'Oewait komen Piet en Bert voor meerdere verrassingen te staan, onder andere iemand die we al zes avonturen gemist hadden.

Ondanks het feit dat Pom zich had teruggetrokken in zijn huisje in Nijlen wist hij zeer goed wat er in de wereld gebeurde. De oliehandel had sinds begin jaren zeventig de wereldpolitiek bepaald en sinds het rapport van de Club van Rome uit 1972, waarin wetenschappers en ondernemers waarschuwden voor de bevolkingstoename, industrialisatie, het groeiend tekort aan natuurlijke voedingsbronnen én de toenemende klimaatverontreiniging, sijnelden deze problemen eveneens de huiskamers binnen. Ook voor Pom een grote bekommernis, zo blijkt uit dit album.

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen

17 november 1989 tot en met 3 maart 1990

Eerste album-uitgave

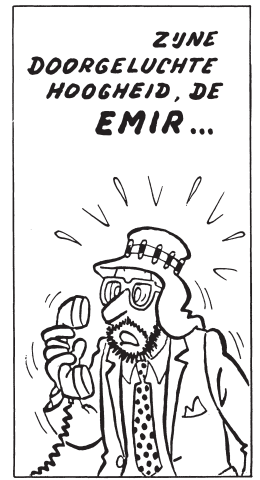
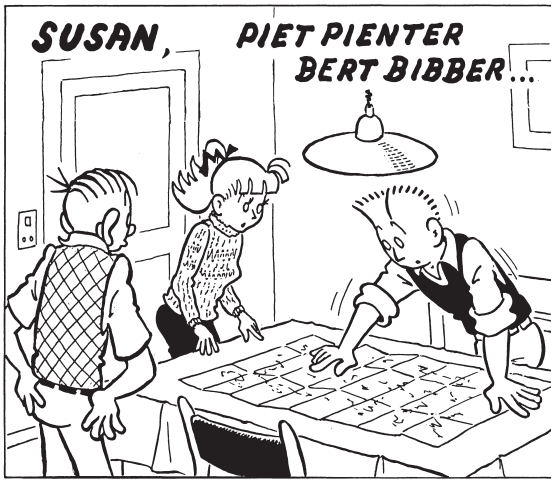
uitgeverij De Vlijt

1990

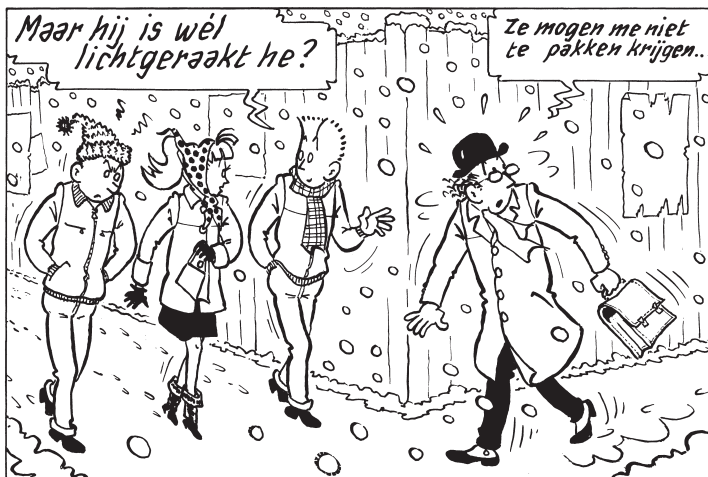
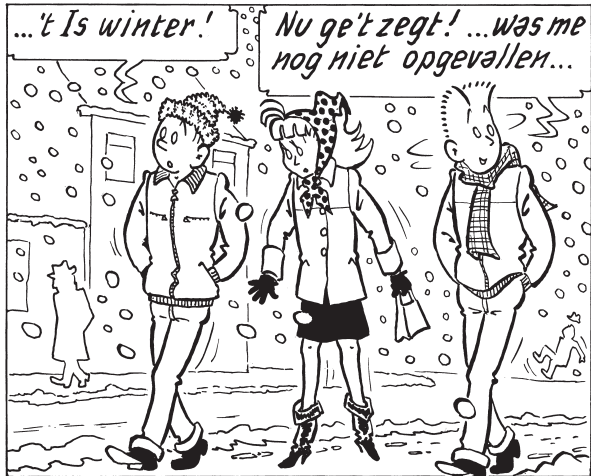
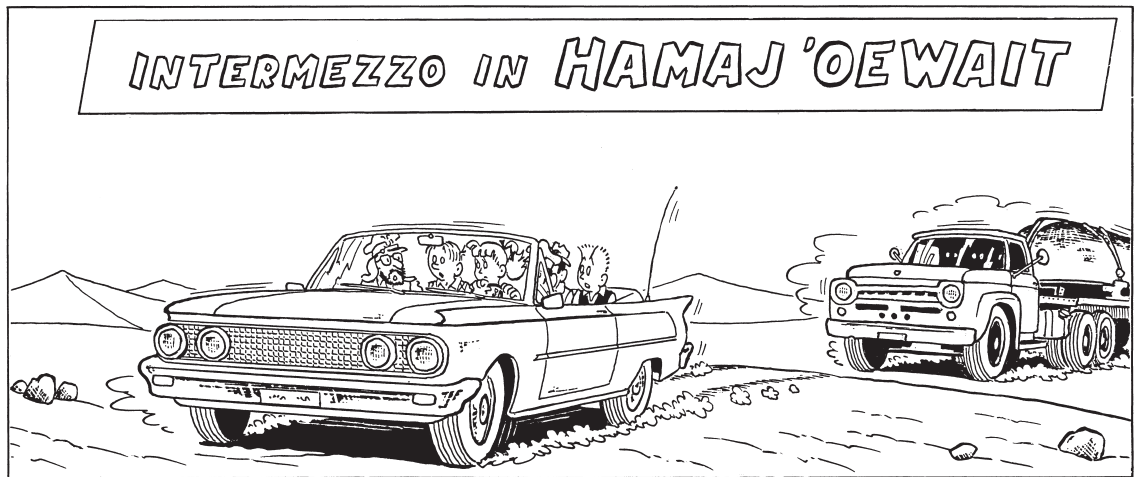
Heruitgave

Standaard Uitgeverij

2000

**EN VELE ANDEREN...
IN EEN AVONTUUR MET SNEEUW EN WOESTIJNZAND...**

VAKANTIE IN PANDORRA

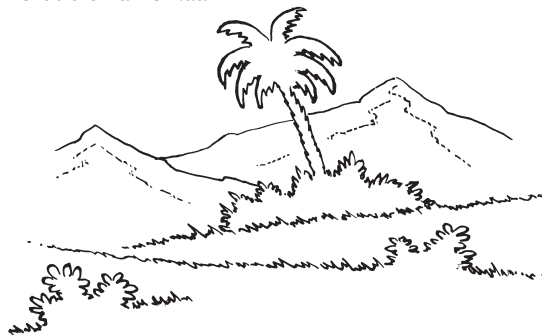

Vakantie in Pandora

Professor Kumulus wordt 75 en bij wijze van verjaardagscadeau nemen Piet en Bert hem mee op vakantie naar het zonnige Pandora in de 'Piereneeje'. Maar hun reisje verloopt niet zoals ze gehoopt hadden.

Ook Blinkstein (zie *De Zaak Blinkstein* en *Systeem Kleerkast*) is met zijn handlangers op weg naar Pandora. Hij heeft net de nieuwste uitvinding van professor Warwinkel gestolen, twaalf liter super-knalspray, een explosief goedje dat zelfs in kleine hoeveelheden alle soorten metaal en steen kan vergruizelen. En in Pandora zijn er zeker genoeg banken, casino's en speelholen die verpulverd kunnen worden. Dat was althans het masterplan van Blinkstein, maar dat onze helden zijn burens zouden worden, dat had hij niet voorzien.

Voor één iemand wordt dit album een kantelmoment in haar leven. Madam Klaksons krachtige stemgeluid wordt eindelijk naar waarde geschat. Een theateragent engageert de mezzosopraan met de primadonnafiguur. Haar eerste rol wordt die van orkaan...

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen

2 november 1991 tot en met 18 februari 1992

Eerste album-uitgave
uitgeverij Keesing
1993

Heruitgave
Standaard Uitgeverij
2000

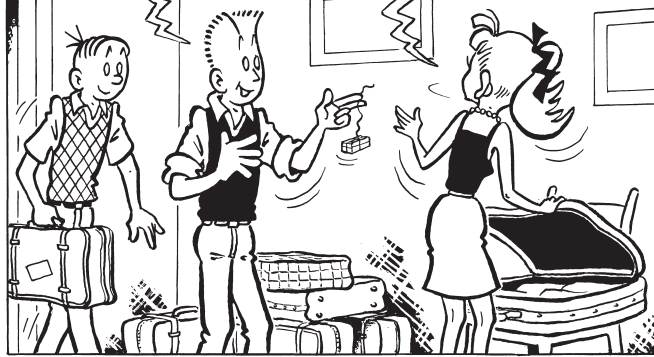
**DIET PIENTER
BERT BIBBER
EN SUSAN**

ZIJN DRUK AAN
'T PAKKEN...
(GEEN PINTEN
MAAR KOFFERS)

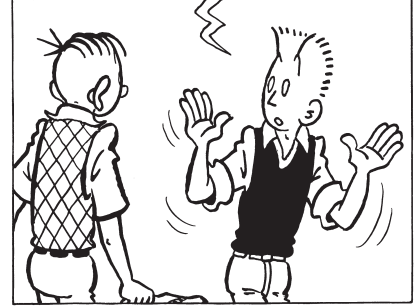

...Moet dit volumineuze vrachtstuk ook
nog mee?

Oja... dat is m'n nieuwe bikini!

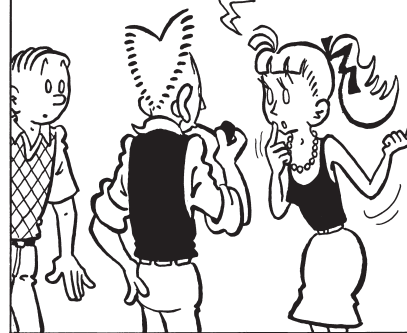
Genoeg valiezen! We
maken geen wereldreis...
We gaan maar voor acht
dagen op VAKANTIE IN...

PANDORRA
BEKEND VAKANTIE-OORD
GELEGEN BOVEN DE
ZEESPIEGEL - BIJ
SPRINGTU GEDEELTE-
LIJK ERONDER -
GEEN INDUSTRIE.
WERELDVERMAARD
OM Z'N UITVOER VAN
RAMMENAS EN
'T PLUKKEN VAN
TOERISTEN...
(UIT 'N REISGIDS)

Hola... eer ik het vergeet:
'n Bloemekee voor de
professor! Want...

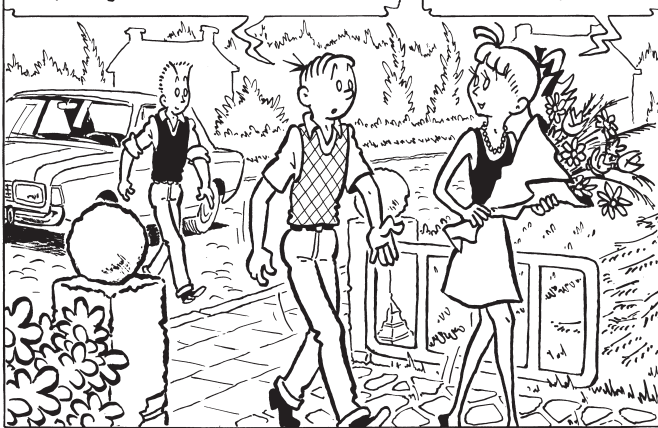
**PROFESSOR
KUMULUS
WORDT 75...**

... 't Is nog niet om
mee te lachen!...

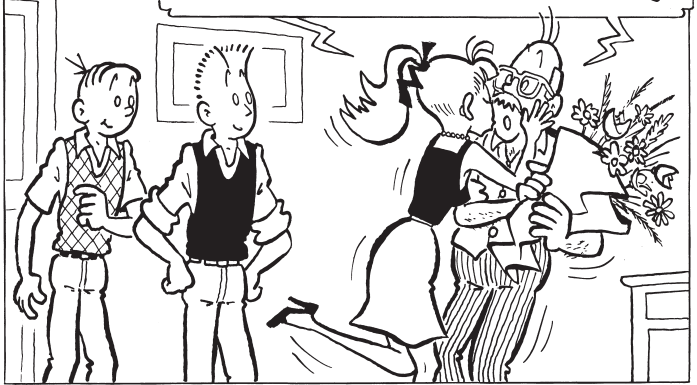
... Of hij ons verwacht?

Natuurlijk!...

... En nog vele vele vele jaren professor!!!

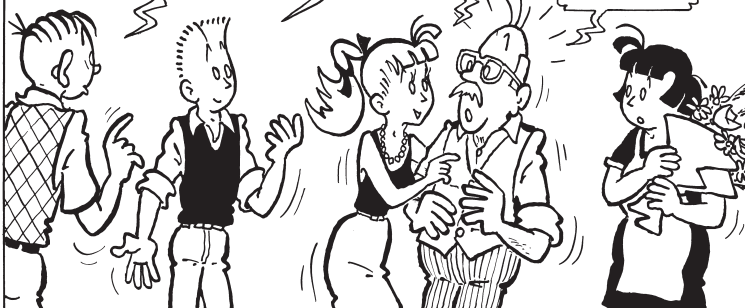
Ach vrienden! Dat is 'n verrassing!

De verrassing komt nog: Wij gaan voor 'n weekje
naar het zonnige Zuiden...
Naar Pandorra in
de Piereneeje!

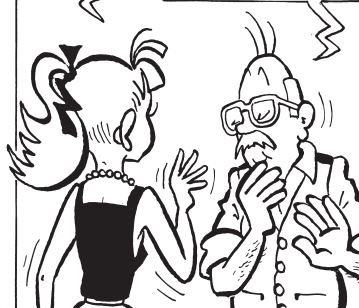
... en we nemen U mee!...

Ach nee!

'n Beetje vitrusten zal
U goed doen!... Geén
tegenspraak!!!

Och Susan...

DINGDONG

He?...
Wie mag dat
zijn?...

SUSAN BU DE KNOBBELGILDE

Susan bij de Knobelgilde

Dat Susan de hoofdrol moest spelen in de allerlaatste Piet Pienter en Bert Bibber, daar kon zelfs Pom niet omheen. "Ik kan moeilijk anders. Sinds haar komst krijg ik brieven als ze er niet bij is", vertelde hij in *Gazet van Antwerpen* in de aanloop naar de krantenpublicatie. Hij typeerde haar als volgt: "Maar ik maak er geen seksbom van. Geen vrouw met een zware boezem, maar een frisse, temperamentvolle verschijning." Over haar rol in het verhaal wou hij nog het volgende kwijt: "Ah ja, Susan is agente op haar manier, hé. Onmiddellijk na haar indiensttreding kort ze haar uniformrokje in." En: "Ze wordt een opschrijfmadam."

Susan wint de tombola ten voordele van de onderbetaalde politiemannen en mag meteen een week lang aan de slag als 'ere-ambtelijk-politie-agent zonder bezoldiging'. Ze neemt haar job heel ernstig en de bekeuringen vliegen de deur uit. Zelfs de verkeerd geparkeerde auto van Piet Pienter gaat op de bon. Ondertussen is bankovervaller en drugdealer Adriaan Kotzwinkel ontsnapt en vinden Piet en Bert in een vervallen pand een grote partij H.S.T. (Heel Straffen Toebak). Als dat maar goed afloopt.

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen

8 mei 1995 tot en met 24 augustus 1995

Eerste album-uitgave

Standaard Uitgeverij

1995

IN DE HOOFDROL SUSAN

NIET ERG FAMEUS... OPNIEUW:

IN DE HOOFDROL SUSAN

DAT IS BETER!

... geloofst ge me niet?..

Susan?... 't Is ni waar!..

MET DE "SLECHTERIKKEN," ... DE KLAK FRED DE FLOERE EN ALS SLECHSTE RIK VAN ALLEMAAL: ADRIAAN KOTZWINKEL

MAAR OOK "DE GOEI," (LACHT DAAR IEMAND?) ZUN ERBU...

'N VERHAAL ZONDER VEEL PRETENTIE ... OVER 'N SUSAN MET HEËL VEEL PRETENTIE...

SUSAN BY DE KNOBBELGILDE

OP EEN MORGEN... ?! Tiens... wie mag dat wel zijn?..

DING DONG

Dag meneer! Ik kom met loten van de tombola ten voordele van de onderbetaalde

P. p.. politie?..

...politie-mannen! Eerste prijs: 'n Week lang "ereambtelijk.. politie-agent Z.B.!!..

ZONDER BEZOLDIGING

Tweede prijs: 50% korting op tien parkeerboetes!.. Derde pr...

Nee mersie... Niks voor mij!

Waar gaat het over?..

Ook voor dames!.. Eerste prijs: 'n hele week..... Interessant!

Ik neem er vijf!.. Nee... TIEN!..

Vriendelijk bedankt! ... noteer de nummers, naam en adres!.. U krijgt bericht...